

คม ชัด ลึก

Khom Chad Luek
Circulation: 900,000
Ad Rate: 2,200

Section: First Section/เศรษฐกิจ

วันที่: อังคาร 28 กุมภาพันธ์ 2560

ปีที่: 16

ฉบับที่: 5610

หน้า: 8(ล่าง)

Col.Inch: 73.27

Ad Value: 161,194

PRValue (x3): 483,582

คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: 3การเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมยางพาราที่มาพร้อมกับโอกาส

ตั้งแต่ปี 2557-2559 อุตสาหกรรมยางพาราเข้าสู่ภาวะตกต่ำจากราคาที่ลดลง แต่ในปีนี้อุตสาหกรรมเข้าสู่ช่วงสดใสมากขึ้น โดยศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจธนาคารไทยพาณิชย์ (อีไอซี) ระบุว่า ในปี 2560 อุตสาหกรรมยางพาราจะมีการเปลี่ยนแปลงหลัก 3 ด้าน ด้านแรก ราคาขายพาราเพิ่มขึ้นจากราคาน้ำมันดิบที่เริ่มฟื้นตัวและการลดลงของผลผลิตยางพาราไทยจากน้ำท่วมในภาคใต้ ซึ่งแสดงให้เห็นสัญญาณของอุตสาหกรรมยางพาราที่ผ่านจุดต่ำสุดแล้ว ภายหลังจากที่ราคาขายแผ่นรมควันชั้น 3 (RSS3) เคยลดลงในระดับราคา

ตัน หรือลดลง 7.1% จากปี 2559 ด้วยปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้ราคาขายพาราสูงขึ้น ถือได้ว่าปัจจุบันอุตสาหกรรมยางพาราได้ผ่านจุดต่ำสุดแล้ว ซึ่งอีไอซีคาดว่าราคาเฉลี่ยทั้งปี 2017 อยู่ที่ 72.5-77.5 บาทต่อกิโลกรัม และจะค่อยๆ ลดลงในช่วงครึ่งปีหลัง หลังจากผ่านช่วงต้นยางพาราผลิตไบและผลผลิตยางพาราของไทยเข้าสู่ภาวะปกติ

อย่างไรก็ตาม แม้อาณานิคมที่เริ่มฟื้นตัวได้ส่งผลต่อราคาขายพาราในปีนี้ แต่ในระยะกลางราคาขายพาราจะไม่เพิ่มมากนัก เนื่องจากราคาน้ำมันดิบจะมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างจำกัด

ในปี 2556 เป็น 25% ในปี 2568 จากกรณีที่เกษตรกรหันไปปลูกพืชชนิดอื่น นอกจากนี้ไทยอาจเสียความสามารถในการแข่งขันในธุรกิจการผลิตวัตถุดิบยางพาราให้กับกลุ่มประเทศซีแอลเอ็มวี ซึ่งมีต้นทุนแรงงานต่ำกว่า

ด้านสุดท้ายอำนาจในการต่อรองของ rubber manufacturer ต่อผู้ผลิตยางล้อจะเพิ่มขึ้นหลังจากมีการควมรวม rubber manufacturer หลายบริษัทในช่วงที่ผ่านมาทำให้อุตสาหกรรมกระจุกตัวในผู้เล่นรายใหญ่ และเมื่อรวมกับความสามารถในการควบคุมอุตสาหกรรมตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ รวมถึงการมีเครือข่ายในการจำหน่ายและการขนส่งสินค้าครอบคลุมทั้งอาเซียน จีน แอฟริกาใต้ สหรัฐ และยุโรป ยิ่งทำให้อำนาจการต่อรองกับผู้ผลิตยางล้อมีมากขึ้น

นอกจากนี้ การควมรวมดังกล่าวทำให้

3การเปลี่ยนแปลง

ของอุตสาหกรรมยางพาราที่มาพร้อมกับโอกาส

เฉลี่ย 55-57 บาทต่อกิโลกรัม ในปี 2014-2016 และกลับมาอยู่ที่ระดับ 60 บาทต่อกิโลกรัม อีกครั้งในปี

ประกอบกับน้ำท่วมในพื้นที่ภาคใต้ของไทยในช่วงปลายเดือนธันวาคม 2559 จนถึงเดือนมกราคม 2560 ทำให้ผลผลิตยางพาราของไทยลดลง โดยในปีไทยจะมีผลผลิตยางพาราเพียง 4.3 ล้านตัน ซึ่งลดลงจากปีที่ผ่านมาราว 3% และเมื่อรวมกับผลผลิตในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ที่ลดลงจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้อต่อการผลิตยางพารา ส่งผลให้สัดส่วนของยางพาราของโลกในปีนี้จะเหลือเพียง 2.6 ล้าน

เพราะเมื่อราคาน้ำมันดิบเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ผู้ผลิต Shale Oil/Tight Oil ในสหรัฐ พร้อมจะกลับมาขุดเจาะอีกครั้ง โดยในระยะกลางราคาน้ำมันดิบจะเคลื่อนไหวในช่วง 60-70 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล นอกจากนี้ ผลผลิตยางพาราที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นและสต็อกยางพาราโลกที่จะเริ่มสะสมตัวในปี 2561 จะยังเป็นปัจจัยกดดันราคาขายพาราในระยะกลางอีกด้วย

การเปลี่ยนแปลงด้านที่สองคือ บทบาทของไทยในฐานะซัพพลายเออร์หลักในตลาดยางพาราโลกจะลดความสำคัญลง ในขณะที่บทบาทของกลุ่มประเทศซีแอลเอ็มวี จะเพิ่มขึ้นการเร่งขยายพื้นที่เพาะปลูกยางพารา จะทำให้ผลผลิตยางพาราในกลุ่มประเทศดังกล่าวเพิ่มขึ้นในช่วงปี 2556-2568 โดย IRSG คาดว่าผลผลิตยางพาราของกลุ่มประเทศซีแอลเอ็มวีจะเพิ่มขึ้นจาก 1.4 ล้านตัน ในปี 2558 เป็น 3.2 ล้านตัน ในปี 2568 ซึ่งผลผลิตที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว จะทำให้กลุ่มประเทศซีแอลเอ็มวี มีส่วนแบ่งปริมาณผลผลิตยางพาราในโลกเพิ่มขึ้นจาก 11% ในปี 2558 เป็น 18% ในปี 2568 ในขณะที่ไทยจะมีส่วนแบ่งปริมาณผลผลิตในโลกลดลง จาก 34%

ภาพของอุตสาหกรรมเปลี่ยนไป โดยเป็นการลด rubber manufacturer ขนาดค่อนข้างเล็ก ซึ่งเคยมีอยู่มากส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกยางเพิ่มขึ้น และอำนาจการต่อรองของผู้ผลิตยางพาราเพิ่มขึ้น โดยผู้ผลิตยางพารา 6 รายใหญ่ มียอดขาย 5.94 ล้านตัน ในขณะที่ผู้ผลิตยางล้อรายใหญ่ต้องใช้ยางทั้งสิ้น 3.95 ล้านตัน คาดว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะช่วยเพิ่มอำนาจการต่อรองของผู้ผลิตยางพาราต่อผู้ผลิตยางล้อ

อย่างไรก็ตาม ไทยมีโอกาสในการยกระดับการเพิ่มมูลค่าการส่งออกด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมยางมือยางและสินค้าจากยางพาราแทนการส่งออกเป็นวัตถุดิบ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ผ่านมา ไทยมีการส่งออกในรูปของวัตถุดิบยางพาราไปยังประเทศอื่น แต่การส่งออกสินค้ามูลค่าเพิ่ม เช่น ยางมือยางยังมีสัดส่วนที่น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเทียบกับมาเลเซีย โดยมาเลเซียได้มีการพัฒนายางมือยางอย่างต่อเนื่องและครบวงจร ทำให้อุตสาหกรรมยางมือยางของประเทศเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ อุตสาหกรรมดังกล่าวยังมีแนวโน้มสดใสในอนาคตจากการเติบโตของอุตสาหกรรมสุขภาพและอัตราส่วนผู้สูงอายุต่อประชากรรวม รวมถึงการพัฒนามาตรฐานคุณภาพระบบสาธารณสุขในประเทศกำลังพัฒนา ทั้งนี้ อุตสาหกรรมยางมือ

ดม ชัด ลึก

Khom Chad Luek
Circulation: 900,000
Ad Rate: 2,200

Section: First Section/เศรษฐกิจ

วันที่: อังคาร 28 กุมภาพันธ์ 2560

ปีที่: 16

ฉบับที่: 5610

หน้า: 8(ล่าง)

Col.Inch: 73.27

Ad Value: 161,194

PRValue (x3): 483,582

คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: 3การเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมยางพาราที่มาพร้อมกับโอกาส

ยางสร้างมูลค่าการส่งออก
ให้แก่มาเลเซียถึง 2.9 พัน
ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี
2015 ซึ่งการส่งออกถุงมือ
ยางสร้างมูลค่ามากกว่าการส่ง
ออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 กว่า

6.4 เท่า นอกจากนี้ การส่งออกในรูปถุงมือ
ยางยังลดความเสี่ยงจากการผันผวนของราคา
ยางพาราต่อการส่งออก เนื่องจากราคาส่งออก
ถุงมือยางมีความผันผวนน้อยกว่าราคาส่งออก
ยางแผ่นรมควันชั้น 3

อีไอซีแนะผู้ประกอบการลงทุนในอุตสาหกรรม
กรรมถุงมือยาง ซึ่งเป็นธุรกิจที่คาดว่าจะเติบโต
ในอนาคตและไทยมีความได้เปรียบ เนื่องจาก
เป็นผู้ผลิตยางพาราที่เป็นวัตถุดิบหลัก และ
ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ให้ผลตอบแทนสูง โดย
หนึ่งในผู้นำตลาดของถุงมือยางมี ROA เฉลี่ย
5 ปีย้อนหลังสูงถึง 17.5% โดยการลงทุน
อาจต้องสร้างโรงงานที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่
เพื่อสร้าง economy of scale และคุ้มกับการ
นำเทคโนโลยีมาใช้ นอกจากนี้ การร่วมลงทุน
กับผู้เล่นมาเลเซียที่เข้ามาขยายธุรกิจถุงมือ
ยางในไทยก็เป็นทางเลือกที่น่าสนใจ เนื่องจาก
จะได้ลดความเสี่ยง เพราะผู้ผลิตถุงมือยาง
จากมาเลเซียมีความเข้าใจในธุรกิจ ความต้อง
การของตลาด และมีประสบการณ์มาอย่าง
ยาวนาน

ขณะที่ภาครัฐควรสนับสนุนอุตสาหกรรม
ถุงมือยางอย่างเป็นระบบและครบวงจรภาครัฐ
ควรส่งเสริมอุตสาหกรรมถุงมือยางตั้งแต่การ
วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพของสินค้า เช่น ถุงมือ
ยางพาราที่มีโอกาสก่อให้เกิดการแพ้ต่ำ สนับสนุน
การพัฒนาทางด้านกรออกแบบผลิตภัณฑ์และ
แบรนด์เพื่อสร้างตลาดให้แก่ผลิตภัณฑ์ เช่น การ
ลดภาษีด้วยการนับค่าใช้จ่ายในการออกแบบ
และพัฒนาแบรนด์เพิ่มเติม เพื่อส่งเสริมให้
ผู้ประกอบการมีผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูง